

कुलमिति कशाश्वताडनरज्जुस्तामर्हति कश्चा अश्वाः अत्र च प्रकरणादिद्रियाणि हयानादुरिति श्रुत्युक्तेरिद्रियाण्येवाश्वाः कस्यास्तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपि कस्यानि कुलं कुलमिति धीप्सायां द्विवचनं सर्वशरीरेष्वहमेवैकः कश्यपो नाम द्विजोऽस्मि कस्यानि शरीराणि पातिरक्षति पिबति भुंक्ते पाययति शोषयति वा कश्यप इति योगास्सर्वाणि शरीराणि प्रविश्यान्तर्यामिरूपेण पालयामि जीवरूपेण तद्वारा सुखदुःखादिकं भुंजेति श्रुतेः पूर्ववद्विवचनं सर्वोप्यादित्योऽहमेव मत्पुत्रत्वात्सर्वेषामादित्यानामित्यर्थः पाठांतरे कुपपीः कुं पातीति योगात् कुपपीः सूर्य एव यापोः किद्वेचेति सूत्रेण पातेरीप्रत्यये प्रकृतेर्द्वित्वे प्रत्ययस्य कित्वे च पपीरिति रूपं कुपपिरिति स्वपाठे तु आट्टगमहनजनेति किप्रत्यये लिङ्गावेच कुपपिरिति सूर्य एव कुपप इत्यकारांतपाठस्तु प्रामादिकः यद्वा कुं पृथिवीपातीति कुपंजलं पिबतीति कुपपः सूर्य एवेति समाधेयं काश्यो दीमि माम् तत्र हेतुः काशनिकाशत्वात् बहुकालीनत्वेन काशपुष्पसदृशः सर्वतः पलितश्चिरंतनस्तपसा दीमोऽस्मीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रजावैवाजस्ता एष बिभर्तियद्विभर्तितस्माद्भरद्वाज इति श्रुत्यनुसारेण स्वनामाह भरे इति अ

कश्यप उवाच कुलं कुलं च कुवमः कुवमः कश्यपो द्विजः ॥ काश्यः काशनिकाशत्वादेतन्मे नाम धारय ॥ १० ॥ यातु धान्युवाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महाद्युते ॥ दुर्धार्यमेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीं ॥ ११ ॥ भरद्वाज उवाच भरेऽसुतान् भरेऽशिष्यान् भरे देवान् भरे द्विजान् ॥ भरे भार्या भरे द्वाजं भरद्वाजोऽस्मि शोभने ॥ १२ ॥ यातु धान्युवाच नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरं ॥ नैतद्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीं ॥ १३ ॥

शिष्यान् शासितुं मयोग्यानपिराक्षसान् शत्रूंश्च वशे कृत्य करुणया पालयामि तथा असुतान् अपुत्रानुदासीनानपि दीनानदीनान् पालयामि भार्या भार्येति पुत्रभृत्यादेरुपलक्षणं ईदृग्विधोऽन्योपि वाजं वेमं शत्रूणां साहसं अन्नं वा भरेत्स पृथिवीवत्सर्वसहोन्नप्रदश्च भवतीति तस्मादहमपि तथा स्मीत्यर्थः द्वाजमिति च्छेदे तु द्वाभ्यां जातं संकरजमित्यर्थः ननु माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव स इति स्मृतेः स्वर्गकोशतुल्या मातेत्यतः सर्वोप्येकज एवेति नास्तिकश्चिद्वाजः न हि द्वाभ्यां रेतः सेकाभ्यामेको जायत इति संभवति सत्यं आहवनीयादीनामपि संस्कारवतां सर्वेषां द्विविधं जन्म यो नितः संस्कारस्तश्च तत्र संकरोऽन्यस्माज्जातोऽन्येन स्वपुत्र इति बुद्ध्या संस्कृत इति स एव द्वाजः द्विर्जायत इति द्विजोऽन्यः द्वाभ्यां स्त्रीपुरुषाभ्यां जायत इत्यर्थे द्वाजादयो निपात्यन्ते तत एव द्वाजा अपिसंतीति वशीवशनयस एकजत्वमिति मंत्रे मन्योः संकल्पस्य एकज इति विशेषणं द्वाजे तु बीजसंस्कारसंकरादवश्यं संकल्पयोर्वाङ्मनसयोर्वापौर्वापर्यविरोधो भवतीति विश्वासघातकादयो द्वाजा इति ज्ञेयं तदयं संहः कौशिके कौर्यतपस्यैराधेये शौर्यभीरुते स्वलेवाक्चित्तवैमत्ये बीजसंस्कारसंकरादिति भार्यामनव्याज इति पाठे अनव्याजमायातयैव जातोऽस्मि लोकहितार्थं ननु कर्मणेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥